

IN ACEST ORAS NEBUN

STOMFF ANDREI AUREL

ÎN ACEST ORAȘ NEBUN

În acest oraș nebun
Cu atâția oameni triști,
Oare cum să fac să-ți spun?
Pentru mine mai ești?

Te zăresc în locuri multe
Unde tu n-ai fost vreodată.
Nu e nimeni să m-asculte?
Știu c-ai fost adevărată.

Cine, unde, când și cum
Te-a ascuns. Cum te-a găsit?
Eu mă-ndrept gonit oricum
Către minus infinit.

Cu-n tramvai mă plimb prin urbe.
Cu-n tramvai numit dorință.
Străzile sunt toate curbe.
Te iubesc cu umilință.

Știu că alt tramvai gonește
Și-ți pândesc în el făptura.
Mă simt prins ca într-un clește.
Un braț tu, un braț dublura.

Două brațe paralele
Dintr-un infinit trupesc.
În orașul fără schele
Te iubesc nepământesc.

Tu la un etaj la care
Am distrus și lift și scară.
Eu, orbit de al tău soare
Simt că nu e primăvară.

Simt cum a venit deodată
Toamna sufletului meu.
Dacă vrei ia-mi viața toată.
Fără tine îmi e greu!

Nu mi-e greu. Mi-e imposibil

POEZII ONLINE

Să-mi închipui că trăiesc.
Pedepsește-mă teribil!
Lasă-mă să te iubesc!

În acest oraș nebun!